

Ελληνικός
Ερυθρός Σταυρός

Διεύθυνση Γραφείου Τύπου & Επικοινωνίας Ε.Ε.Σ.

Αθήνα, 21 Ιουλίου 2026

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ

Διασώστρια του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού από τη Βενεζουέλα: «Έκλαιγαν και μας ευχαριστούσαν που είμαστε δίπλα τους»

Το πρώτο κλιμάκιο αλληλεγγύης του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού (Ε.Ε.Σ.) προς τους πληγέντες της Βενεζουέλας, αποτελούμενο από έμπειρους εθελοντές Σαμαρείτες - Διασώστες, επέστρεψε στην Ελλάδα και παρέδωσε τη σκυτάλη στο 2^ο κλιμάκιο του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού (επταμελές νοσηλευτικό προσωπικό), το οποίο επιχειρεί από την Δευτέρα (13/7) στις σεισμόπληκτες περιοχές της Λα Γκουάιρα της Βενεζουέλας.

Η Δήμητρα, εθελόντρια του Τομέα Σαμαρειτών – Διασωστών του Ε.Ε.Σ. από το Τμήμα της Αθήνας, η οποία συμμετείχε στην πρώτη αποστολή του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού στη Βενεζουέλα, την μακρινότερη αποστολή ανθρωπίνου δυναμικού στην ιστορία του Ε.Ε.Σ., μοιράζεται μαζί μας τις συγκλονιστικές εμπειρίες της από το πεδίο, όλα αυτά που έζησε και βίωσε επιχειρώντας στο πλευρό των εθελοντών του Ερυθρού Σταυρού Βενεζουέλας, αλλά και το τί χρειάζονται αυτή τη στιγμή περισσότερο οι πληγέντες που είδαν τους κόπους μιας ζωής να καταστρέφονται.

Το βίντεο του Ε.Ε.Σ. εδώ: <https://youtu.be/MRVCrez9PRU?si=8sdZx-dm-ISTtSxo>

Πώς ένιωσε που μετέφερε την αγάπη και την αλληλεγγύη, συνολικά του Ελληνικού λαού, στους πληγέντες της Βενεζουέλας: «Το συναίσθημα είναι ιδιαίτερα έντονο γιατί εξ' αρχής γνωρίζαμε ότι δεν μεταφέρουμε μόνο τη δική μας αγάπη, αλλά μεταφέρουμε και την αγάπη όλων των Ελλήνων, οι οποίοι από την πρώτη στιγμή με τα μηνύματα ενθάρρυνσης και υποστήριξης ενίσχυσαν το έργο μας και στην πραγματικότητα ήταν όλοι εκείνοι οι οποίοι μας καθοδήγησαν στην αποστολή και σε ό,τι προσφέραμε στον λαό της Βενεζουέλας. Οι πληγέντες έκλαιγαν όταν μας έβλεπαν και μας ευχαριστούσαν που ήρθαμε από μια τόσο μακρινή χώρα για να τους προσφέρουμε βοήθεια.»

Η εικόνα που δεν θα ξεχάσει ποτέ: «Είναι η εικόνα της μεγάλης καταστροφής. Δεν είναι μόνο τα σπίτια τα οποία έχουν καταστραφεί. Έχει καταστραφεί κάθε οικονομική δραστηριότητα. Οι άνθρωποι, έχουν χάσει τα πάντα και πρέπει να ξεκινήσουν από το μηδέν. Αυτό, λοιπόν, το αίσθημα της συνολικής απώλειας είναι αυτό το οποίο εισέπραξε όλη η ομάδα ήδη από τις πρώτες στιγμές της άφιξής μας στον χώρο της Λα Γκουάιρα. . Για μένα αυτό που θα κρατήσω για πάντα είναι κατά την αναχώρησή μας από το αεροδρόμιο της Βενεζουέλας όταν η αποστολή μας μπήκε μέσα στο αεροδρόμιο. Όλοι όσοι βρίσκονταν εκεί, οι επιβάτες που ετοιμάζονταν να ταξιδέψουν και όσοι κατέβαιναν από το αεροπλάνο χειροκροτούσαν και ευχαριστούσαν την αποστολή με τα θερμότερα λόγια. Ήταν μια από τις πιο ιδιαίτερες και ξεχωριστές στιγμές που έχω βιώσει μέχρι τώρα.»

Τις ανάγκες που υπάρχουν για τους πληγέντες τη δεδομένη στιγμή: «Καταρχάς χρειάζονται τα πολύ βασικά καθημερινά είδη, δηλαδή νερό, φαγητό, εννοείται φάρμακα και οποιαδήποτε ιατροφαρμακευτικού είδους περίθαλψη, για παράδειγμα νοσηλευτές, γιατρούς, οτιδήποτε μπορεί να προσφέρουμε σε αυτούς τους ανθρώπους είναι ιδιαίτερα χρήσιμο. Μην ξεχνάμε ότι είναι ακριβώς μια στιγμή κατά την οποία θα εκκινήσουν και διάφορες ασθένειες που θα ταλαιπωρήσουν ακόμα περισσότερο τις πληγέντες.»